

3

REŤAZOVÁ REAKCIA

HLÚPO ZAŽMURKÁM – RAZ, DVAKRÁT, SEDEMKRÁT.
Potom zažmurkám znova, len aby sa nepovedalo.

Čo tu robí Jack, ktorý si práve otriasa z kabáta sneh a dve-
re za jeho prehnane širokými plecami vyzierajú, akoby sa
zmenšili na polovicu? Majú v Mieli keto večer? Stratil sa sem
cestou na stretnutie fanúšikov kalisteniky?

Premýšľam, či ho budem ignorovať alebo mu krátko máv-
nem, keď Monica vyhlási: „Meškáš.“ Znie karhavo. A fakt
vyzerá, akoby to vravela Jackovi, ktorý pozrie na náramkové
hodinky (náramkové hodinky, v *tomto* roku pána) a pokojne
odvetí: „Bol som v labáku. Stratil som pojem o čase.“

„Musela som ho odtiahnuť od optických klieští,“ dodá
blondínka vedľa neho – Andrea?

Monica takmer zagúľa očami. Zmätene medzi nimi prej-
dem pohľadom. Jack a Monica sa poznajú? Chodia spolu do
fitka? Kam mešká?

„Keďže si nás konečne poctil svojou prítomnosťou, toto je doktorka Elsie Hannawayová, uchádzačka o miesto na našej katedre. Elsie, toto je doktorka Andrea Albrittonová, docentka na našej katedre. A doktor Jonathan Smith-Turner, vedúci Fyzikálneho inštitútu.“

Takmer sa poobzerám. Takmer prečesám pohľadom reštauráciu, kde sa ten záhadný Jonathan Smith-Turner skrýva. Ibaže to neurobím, pretože Jack hľadí na mňa a vyzerá presne tak, ako sa ja cítim.

Popletene. Zmätene. A že má obavy o Monicino duševné zdravie.

„Mýliš sa,“ odvetí mužným hlasom a pobavene pokrúti hlavou. „Elsie nie je...“

Stíchne a zrazu pôsobí inak: pobavenie sa rozplynie. Šklbne mu absurdne superhrdinskou čeľusťou. Vráska medzi jeho očami sa prehĺbi do tvaru písmena T – pravdepodobne T ako *To si robíte prdel?*

Jack Smith na mňa zvyčajne pôsobí tvrdošijne a nezvyčajne nečitateľne, ale práve teraz môžem bez obáv tvrdiť, že je *nasratý*. Chce mi vynadať. Zmasakrovať ma. Pochutiť si na mojej jemnej kostnej dreni.

Nič z toho však nespraví. Jeho tvár zrazu znova pôsobí inak, slušne bezvýrazne, a podá mi ruku. Nemám inú možnosť, len ju prijať.

„Doktorka Hannawayová,“ povie bohatým, znepokojivo známym hlasom. Jeho koža je presne taká chladná, ako keď v januári v Bostone vyrazíte von bez rukavíc. Mozoľnatá. Desivá. „Ďakujem za váš záujem o Massachusettský inštitút.“

„Doktor Turner,“ podarí sa mi vysúkať zo stiahnutého hrdla.

„Smith-Turner.“ Tá oprava je ako rana do hrude. Toto nemôže byť pravda. Jack Smith a Jonathan Smith-Turner *nemôžu* byť...

„Ale môžete ma volať Jack.“

... ten istý človek.

„Doktorku Hannawayovú môžeš volať Elsie, *Jonathan*,“ povie Monica povýšenecky.

Jack jej tón ignoruje. „Elsie,“ vysloví, akoby to robil prvý raz. Akoby moje meno nepoužil iba včera večer pri prvej hre go, ktorú po rokoch nevyhral.

Doriti.

Čakám, kým jeden z nás prezradí, že sa už poznáme – a márne. Ja držím jazyk za zubami. On tiež. Upiera na mňa hnedé oči a ja sa cítim ako prišpendlená exotická vážka.

Stala sa nejaká chyba. Jack Smith učí telocvik. Povedal mi to Greg, keď sme sa stretli v kaviarni, aby sme si pripravili svoj príbeh. Či?

„A mám brata. Staršieho. O tri roky,“ povie Greg a položí pohár. „Nepoviem mu, že som si ťa najal, ale je super, na rozdiel od... no, mojich ostatných príbuzných.“

Prikývnem a zapíšem si do poznámkovej aplikácie slovo brat. Blízky, dodám. „Mohol by si mi povedať, ako sa volá, a prezradiť mi o ňom niečo viac?“

„O Jackovi?“

„Čo by som mohla spomenúť, keď sa stretneme? Niečo ako „Greg ťa stále spomína. Si hipoterapeut, však? A rád vyrezávaš mydlá! To je také rozkošné, že ste sa s polovičkou spoznali na túre do Machu Picchu.““

Greg pokrúti hlavou. „Jack nie je ženatý.“

„Má nejaký vzťah?“

„Nie. Nerandí.“

Zdvihnem na Grega obočie, no on okamžite pokrúti hlavou.

„Nie ako ja. Má... kamarátky, ženy, ktoré... Ale dáva veľmi jasne najavo, že nemá záujem o vzťahy.“

Prikývnem. Dopíšem: sukničkář? Ech. „Tvoja mama ho nenaháňa, aby sa tiež usadil?

„Je to komplikované.“ Greg vyzerá takmer previnilo. „Ale nie. Mamu veľmi nezaujíma, čomu sa venuje. Hm, čo také by som ti o ňom mohol povedať?“ Zabubnuje prstami. „Možno ti nebude okamžite sympatický, ale... je milý. Láskový. Napríklad bol jediný, kto sa na strednej prišiel pozrieť na naše predstavenie Jesus Christ Superstar.“ Vzdychnie si. „Hral som Petra.“

„Jediný z tvojej rodiny?

„Jediný v publiku. Dost sa natlieskal.“ Greg pokrčí plecami. „A je desivo inteligentný. Má rád stolové hry. Nedávno sa presťahoval z Kalifornie späť do Bostonu.“

„Kde pracuje?“

„V školstve. Spomínal, že učí cvičenia z f...“

Strhneme sa, keď sa od stola kúsok od nás ozve hlasný zvuk. Batola búcha pästou do stola a kričí na mamu: „Nie banán – sušienku!“

„Zlatko, bolo ti zle.“

„Nie je mi zle. Je...“ Zrazu má na tričku flak od zvratok.

S Gregom si vymeníme pohľady a on pokračuje: „A, ehm... športuje s kamošmi. A tak.“

Prikývnem a zapíšem si: učí telesnú. Monopoly? Fitko? Nie je cieľ. Nepodstatný.

Až doteraz.

Zrazu je Jonathan Jack Jesus Christ Superstar Smith-Turner, ktorý hráva stolové hry a učí nejaké cvičenia, všetko len nie nepodstatný.

Neskutočné. Šialené. Musím byť v šou so skrytou kamerou. Všeobecná teória relativity mala pravdu: vrátila som sa späť v čase do roku dvetisíc. Za tým pompéznym črepníkom s papradou sa skrývajú kameramani so strýkom Paulom. Pracovný pohovor bola pasca. Celý môj život je vtip.